

PRESA DIN ARDEAL

De câțiva timp, câțiva publiciști — ca floarea de leac — ajungă prin publicații: adevărul că dela Unire încoace în Ardeal se simte o scădere îngrijitoare în ceea ce privește presa. Desfășurarea luptelor dureroase al Carpaților a dus și dintr-o parte și dintr-alta a pământului românesc tot ce trezește iubire înleacă, prefăcări sociale, spirit nou la câțiva, democrație ca pe vârful lingurii — o fi mai multă dar nu se poate manifesta și e tot una și — multă, prea multă politică măruntă, răutăcioasă și distrugătoare.

Ardealul, vorbim de acel politic — aici poporul și aici nu e chemat la adevărata viață cetățenească și nu ascultă cine trebuie să-l asculte — în șapte ani de unitate națională și-a pierdut din însușirile lui viguroase și în care aveam încredere cei cinstiți din regatul înainte de 1916, ajungând acest Ardeal, să se identifice aproape cu toate moravurile politice înrăutățite și cu atavismul Fanariului.

Duhul cel rău politic a cuprins rețede mentalitatea lumii culți din Ardeal, chemată la viața politică, mentalitatea altă dată atât de sănătoasă de pe urma căreia un mileniu de asuprire n-a putut să schimbe nicio țintă din fizionomia și structura sufletului românesc ca națiune.

Ardealul, afară de fărâmițe și clășă cultă departe de lupta politică, astăzi e altul; Ardealul pe încetul se schimbă și materialismul în care ne zăbim și șovolul periculos al demagogiei cuprind pe cei mai mulți, căci nimeni nu se pot îmbogăți și atrăgând mării sociale; Ardealul nu mai este ce-a fost și din zi în zi se înstrăvășă de fărâmițe și purcede pe câi greșite ca să se întâlnească cu toată pleava politică otrăvitoare de suflete și închiriere de energii adevărate.

La această desfășurare din ce în ce mai tristă vom asista cu vremea; de aceea glumiți profetice, vin și bucurăm și atrage tuturor încrederea înspire pe aproape ne îndreptăm dacă nu vom înstrăvăși și viața socială și politică a Ardealului, cu o presă cotidiană cinstită, așa cum a avut-o pe vremuri națiunea română în condiții vitrege sub o oblațuire străină.

Ne stă și astăzi înaintea ochilor și a minții atitudinea dreptății, sufletul cald și jertfa pe de-a-ntregul a foilor ardeleni care apărau cu o măntuire până și prin sate, foi scoase cu creșterea trudit al biebuiului domn pămînt sau al dascălului, ca amândoi să nu înteleagă nimic din agoniea și a gospodăria lor, sfârșind între pereții reci ai temnițelor.

Rândurile răpide din foi erau slove înmălate în sângele acestor apostoli și adâncimea cuvântului era înțeleasă în cea mai scundă casă de plugar, care cu trăd și ei își purta focul în suman și opine, pe la școli, ca să ajungă tot un preot sau un dascăl. Înainte de a veni mântuirea neamului prin vitejii armei a soldatului român, a fost un alt război al pregătirii acestuia din urmă cu mitraliere și tunuri, războiul prin țipar care a înțeles și dărea conștiința națională. Alături de altarul bisericii și al școlii era altarul presei transilvănene.

Urmăresc-se paginile Gazetei Transilvaniei, ale Tribunei, ale Românilor și ale celorlalte foi românești apărute în Ardeal și se vede pe rând îndreptându-se ca într-un caducescop toată viața națională sub toate manifestările ei: politică, socială, școlară, bisericească, agrară, etc.; munca uriașă, sfârșirea și vitalitatea poporului român frânt în două, ca să nu fie îngomânat și nimic.

Cu jertfa cea mai grea a cărturarilor stăpâniți pe învățături, s'a clădit a-cea conștiință neîndoimică și bravă în cel din urmă plugar, iobag de pământ, dar cititor de slovă românească și mai ales de foie poporată, foie care o făcea ascunsă în sân de fricu bănețelii fanariului, foie care o căuta ca pe o Evanghelie, la lumina opaițului și lângă icona Maicii Domnului.

Cu această tradiție și cu această înflorire de presă românească s'a unit Ardealul cu țara mamă.

Și astăzi ce vedem și unde am ajuns? Astăzi Ardealul trece prin cea mai dureroasă criză a presei românești. Astăzi Ardealul e presă națională. Într-o neîntoarcere în răsunet trist și al primejdiei. Poporul descătușat, liber în țară liberă, dar înflăcătat de pâinea de toate zilele a presei. Ardealul cu adevărat milioane de români nu are un organ specific al pământului lui, organ în care să se oglindescă toată aspirațiunile, tot caracterul, toată munca și energia națională, toată mentalitatea lui spre prefăcări sociale. Ardealul este învâdat de o presă bucurătoare cotidiană și verghinoasă în un spirit opus romanului de aici, un spirit necrezător și cu ascuzări periculoase; Ardealul este inundat de o presă cu poalele peste cap, cotidiană, murdară de demagogie partidelor politice, presă distructivă, care desbina oamenii și a-fără la ură și la mulți păcate.

O presă trivializată, plină de cancanari, și cu un stil isteric și mahalagesc, încât plugarii satelor de aici și intelectualii nu și pot asimila cerințelor lor sociale.

Unde o să ajungem? Aici e stăvila; aici e glasul câtorva publiciști cari se străduiesc să deschidă ochii și să strige în largul românismului. Demul Ardealului vrea o presă specifică men-

SCRISORI DIN ALBANIA

— Dela corespondentul nostru —

Înălțarea steagului Comitatului român din Duratzo

Se știe că guvernul român l-a propunerea ministrului nostru din Tirana, a creat până acum în Albania, două consulate onorifice, unul în Santiquaranta și altul în Duratzo. Și la unul și la altul au fost numiți consuli, mari comercianți români din Albania, la Santiquaranta d. Alciabia Diamandi, la Duratzo d. Biagiu Dovana.

Înălțarea steagului Consulatului român din Duratzo, s'a făcut cu o solemnitate, ținându-se seama de importanța portului Duratzo pentru viitoarele noastre relațiuni cu Albania și mai ales fiindcă Duratzo este și un însemnat centru românesc în care trăiesc peste 250 de familii de români.

Sosirea d-lui Simion Măndrescu, ministrul nostru în Albania, împreună cu d-na și cu personalul Legațiunii noastre, o personalitate cu spirit nobil, un răscăltor de suflete, un îndrumător în haosul acesta de păcate, îl așteptăm și va veni călăuză. Neamul acesta transilvănean nu poate răbda multă vreme fără o călăuză îndrumătoare, un mare talent, care să deie într-o parte toate pedicele și să facă să trăiască un cotidian cinstit și mai presus de cât faptele diverse.

Trebuie să ne gândim și la această presă constructivă ar veni cu ajutorul bănesc, și care ar trage mult în câmpână, românii din America.

La adunarea generală a Sindicatului presei române din Ardeal și Banat, adunare care s'a ținut zilele trecute la Cluj, preocuparea cea mai de capetenie din dezbateri a fost aceea cum s'ar putea înființa un cotidian românesc în Ardeal.

D-l Octavian Goga, luându-l în afară de omul politic, de mulți ani prin „Tara Noastră” câtă să deslușească drumul greu al presei române de o amănunțită presă nepriacă poporului român, și lupta țiparului pe care o ducem de ce în ce are mai mulți șorți de cămăruță, ridicându-se ca o zi de primăvară, plină de soare și sănătoasă.

D-l Conșt. Bacalbuză și d-sa a deschis „Judecata de mare”.

Literați ca d-nii Cezar Petrescu și Nichifor Crăinic, prin condeiul lor cotidian aduc numai sănătate în presa românească.

La Cluj, o minte luminată și a-acea a învâțatului Bogdan-Duică, tot mai mult contribuie la desfășurarea în bine a acestei probleme a zărilor românești din Ardeal; deasemenea discuționează pentru un cotidian, aici, este pusă și de „Societatea de mâine”.

Într-o dată privește despre „Cultura Poporului” din anul de apariție de până acum se vede că energie și suflet curat își pune ca să pregătească ziua cea mai apropiată, care ar fi și o minune: un cotidian românesc la Cluj. Neînfrângându-se cât mai curând o presă puternică a neamului român din Ardeal, mergem spre un rezultat trist; naționalitățile adunându-ne cu presa lor oțelită și bine susținută, rămânând noi în minoritate, deoarece nu trăsese deapăruri popoarele cari stăpânesc numă pământul, ci popoarele cari au o cultură desăvârșită; și nu poate fi dezvoltare a culturii și o propășire spre emanciparea unei națiuni cu viață socială, politică și economică desăvârșită, dacă nu are la îndemână o presă la înălțimea vremii.

Presă se poate asemăna ca și plămâni unui om; aceștia fiind bolnavi oricâtă minte, voință și sănătate ar avea, nu pot ține la nimic, căci fîntîrîmul — când lumina și e mai dragă — îl primește la sânul lui.

Tot așa și popoarele au întîrîmire dacă nu și susțin presa.

Const. Cehan Racovită

Congresul național-bisericesc

Mercuria trecută s'a deschis la București congresul național-bisericesc, cea dintâi adunare a bisericii ortodoxe-române din toată țara. În înțelesul nouei legi de organizare a bisericii ortodoxe-române, congresul național-bisericesc este cel mai înalt așezământ de legi, în care, preoți și mireni deopotrivă, vor munci pentru ridicarea vieții sufletești a poporului român.

Congresul a fost deschis prin cuvântul M. S. Regelui Ferdinand. Cel dintâi rege al tuturor Românilor a avut fericea să deschidă cea dintâi adunare bisericească a tuturor Românilor ortodoci. S. Sa Patriarhul Miron, a rostit o înălțătoare cuvântare, făcând pomelirea marelui mitropolit Andrei Șaguna și cerând binecuvântarea Cerului asupra lucrărilor congresului. D-l ministru Alexandru Al. Lapedatu a arătat că prin noua lege de organizare bisericească o însemnată parte a drepturilor statului a trecut la congresul național-bisericesc. Cu toate acestea, statul va da bisericii și în viitor sprijinul cuvenit, că să și poată împlini înalta ei chemare.

După acestea congresul și-a început lucrările. Înainte de toate s'au întărit alegerile delegațiilor, apoi, s'au ales comisiunile congresului. S. Sa Patriarhul Miron a înaintat apoi o lege despre învățământul religios și despre administrarea averilor bisericești, precum și o lege pentru algerie eparhiale.

A doua zi, s'a făcut alegerea noului episcop al Constantei, fiind ales P. S. Sa Gerontie Șilșteanu, un vrednic arhieru al bisericii ortodoxe-române.

mânia prin marea să se gândească să va dea o mână de ajutor frățească, pentru că într-o direcție și în cealaltă să va puteți înalta acolo unde, dacă ați fi avut o soartă mai fericită, ar fi trebuit de mult să fiți. A făcut-o ca soră mai fericită pentru Albania, în care știe că trăiește un popor înrudit ca origină și în parte și ca limbă și credință.

A început prin a se interesa de cultura noastră. În acest scop a destinat copiilor voștri în internatele de pe lângă școlile sale secundare, aproape o sută de locuri, cu totul gratuit, și știți bine că în alegerea acestor bursieri ai statului român Legațiunea regală română n'a făcut nicio deosebire pe motive de naționalitate sau credință, ci a trimis a-lături de fii de români ortodoci și fii de albanezi catolici, ortodoci și mahomedani. România nu se va opri numai la atâta în această direcție. Ea va găsi calea să va ajute și prin alte mijloace, după cum și ea a fost ajutăată altă dată de surorile ei mai mari, Franța și Italia.

Să nu se îndoiască nimeni de hotărârea și intențiunile sale curate, isvorâte numai din dragoste, fără nici un interes ascuns.

Pe aceleași bune intențiuni puteți conta și în ceea ce privește ajutorul pe care România vrea să vi-l dea pentru ridicarea voastră economică.

Consulatul român din Duratzo, ca și cel din Santiquaranta, și altele cari se vor mai înființa vor fi numai mijloace pentru atingerea acestui scop.

Legăturile comerciale, pe cari România este hotărâtă să le înceapă cât mai fără întârziere cu Albania, vor contribui într-o largă măsură la ridicarea economică a Albaniei și prin aceasta la strângerea legăturilor de prietenie și încredere între noi și ei. Va fi grija mea și-a consilierilor noștri din diferite centre, fixate pentru activitatea lor.

Contez și pe priceperea și buna-voința cu care au întâmpinat toate sfârșirile mele în aceste două direcții Președintele Republicii, d. Ahmet Zogu, și guvernul albanez. Contez și pe maturitatea politică a reprezentanților voștri din parlamentul țării și pe a voastră, iubii albanezi.

În această credință spun din tot sufletul Traiască Ahmet Zogu, Traiască Republica Albaneză, Traiască vrednicul popor albanez.

Domnul Dovana a răspuns următoarele:

„Steagul pe care Excelența voastră mi-l încredințează astăzi, va asigur că îl voi apăra cu tot sufletul, având ca bază, strângerea relațiilor amicale existente între România și Albania, știind bine, că acesta trebuie să fie punctul esen-

DIN PARIS

— Dela redactorul nostru —

Cardinalul Mercier

S'a stins la Bruxelles, în vârstă de 74 de ani, unul din prinții biscriei catolice, o figură de prelat venerabil, un apostol al creștinismului, Cardinalul Mercier.

În vremurile de restriște ale marelui război, Cardinalul Mercier, s'a arătat așa de pregătit moralmente încât a înfruntat evenimentele și oamenii, cu acel stoicism și aceea siguranță neclintită în victoria finală, care este caracteristica sufletelor alese.

Familia-i modestă de plugari francezi se refugiase în câmpia valona pe la mijlocul veacului al 17-lea.

Tatăl său este unul din infocații luptătorii pentru independența Belgiei.

Preot la 22 de ani, fiul său, urcă toate treptele ierarhice pentru a ajunge la cea mai înaltă. Munca, acțiunea, fapta, au fost totdeauna exemplul viu pentru toți ceie l'au apropiat, pentru seminariștii săi de la Malines și Universitatea din Louvain, unde apariția sa, marchează triumful unei adevărate revoluțiuni școlastice.

Sufletul său de patriot e profund rănit de invazia hoardelor germane în 1914. Puterea de fapt învingătoare a dreptului statornic — fie chiar vremelnic — reprezentat pentru el cel mai odios și inuman spectacol și în iubirea pentru credincioșii săi, va găsi el sursă bogată de rezistență, în fața barbarilor.

Pastoralele sale, răspândite din avionul satelor și orașelor, îmbărbătează poporul belgian.

Atrocitățile sunt vestejite în mod public; un minut de victorie finală nu face loc desnaședii.

„Judecata istoriei — spune el — a dreptului, precum și justiția divină, vor forma recompensa răbdării noastre; răsplata pământetească o avem, căci regimul de ocupație, cu toate ororile-i este blestemat de lumea întreagă.”

În jurul descoperirii istorice din comuna Lazarea (Cinc)

Se știe că în cimitirul romano-catolic din Lazarea, din întâmplare, s'a dat de osemintele unor oameni, cari după numărul cranilor s'au evaluat la 1500 de însi.

Ziarul unguresc „Keleti Újság”, prin confratele nostru, ziaristul Ludovic Szini, în numărul din 8 Aprilie 1925 aduce amănunte senzaționale relativ la această descoperire.

Intrucât presa românească s'a ocupat mai restrâns, de o obicei, de o atare chestiune, m'am gândit că ar fi bine să recapitulez pe scurt datele obținute până în prezent și teologice, cari relează pe oștenii voinici din veacul al 17-lea. Craniile mari provăzute cu dinți buni și schelete de o lungime ce ating 2 m. cece se presupune că acești ostași au variat între 20—30 de ani și că moldovenii erau astfel niște uriași pe atunci.

Acum ne întrebăm ca un fel de răspuns afirmațiilor depuse de aceste cronici — oare se poate concepe o bătălie între 3000 soldați uriași și 300 secui (viteji) în care să învingă cei de-ai doilea? Moldovenii erau foarte bine organizați și alcătuiau o armată regulată, care nu se dăda la acte nelegiuite după cum sunt acuzați, și că atât vreme ce 300 secui puteau fi doări, o ceață de legionari adunați la repezeală de un anume Gábor Déák. Care a fost pricina bătăliei? În Moldova frământările politice de sub domnia lui Gheorghe Ștefan-Vodă, îndreptase poporul împotriva boerilor și pe dealtă parte vrând ne vrând sprijinea acțiunea lui Rakotzi împotriva tătarilor și turecilor, cari erau un dușman comun.

Maî știm însă că mai întotdeauna istoricii maghiari, când a fost vorba despre evenimentele petrecute în timpul conflictelor dintre ei și români, nu prea au fost obiectivi și sau a eronat adevărul cu diversiuni sau a seos vecin în lumină numai faptele ce priveau rasa lor și nici decum vrednicia altar neamului, cu atât mai mult a românilor. Nu este excelus ca răvășind mai departe prin încălțările mecegăite ale cronicilor să se adevărească cu totul altă origine a mormântului comun dela Lazarea, și pe lângă această latură, s'ar aduce o contribuție meritată istoriei. D-l Ludovic Szini a dus personal d-lui profesor Papilian dela Universitatea din Cluj, două crani cari vor ajuta mult la deslegarea descoperirii.

Trebuie să deținem însă o observație ciudată că, osemintele dela Lazarea sunt într-o stare excelentă de conservare și trădează multă actualitate.

Nu cumva va fi vre-o oaste românească făcută prizonieră, în timpul războiului și nimită în vr'o noapte, fără a se ști de soarta ei? Pilde de acest soi avem cam multăsoare. Rămâne însă de văzut lămuririle experților noștri istoriografi, cari credem, nu vor întârzi să facă lumină în această chestie.

Ion Brenciu

Emil Pavelescu

Emil Pavelescu

Emil Pavelescu

Emil Pavelescu

Emil Pavelescu

Emil Pavelescu

Emil Pavelescu

Emil Pavelescu

Emil Pavelescu

Emil Pavelescu

Emil Pavelescu

Emil Pavelescu

Emil Pavelescu

Cinstirea sfințelor icoane

Duminea I-a a sfântului post

Duminea cea dintâi a sfântului post se numește a ortodoxiei, adică, a dreptei credințe, pentru că în această zi se face pomenirea celui de-al șaptelea sinod ecumenic, care s'a ținut la Nicea și la care s'a statornicit dreapta credință cu privire la cinstirea sfințelor icoane. Acest sinod a pus capăt unor certe dureroase, cari au sfârșit biserica lui Hristos vreme de mai bine de cincizeci ani.

Încă în veacurile cele dintâi ale creștinătății, cei cari au primit legea cea măntuitoare a lui Iisus Hristos, au cinstit sfințele icoane. Pe pereții catacomberor, adică a locurilor de sub pământ, unde creștinii se adunau la rugăciune și la jertfa sfintei liturghii, s'au găsit zugrăvite chipurile lui Iisus Hristos, ale proorocilor din vechime, ale apostolilor, precum și chipul crucii făcătoare de viață. Aceasta e o dovadă netăgăduită, că cinstirea sfințelor icoane nu e o înnoire a vremilor de mai târziu, nici o învățătură potrivnică legii lui Hristos. Creștinii cei dintâi au fost aproape de vremea sfinților apostoli, ei prin urmare, n'ar fi urmat o învățătură, care să nu se potrivească învățăturilor moștenite dela aceștia.

Pe la anul 726 însă, Leon Isaurul, împăratul răsăritului, a dat poruncă să se scoată icoanele din biserică, spunând, că cinstirea icoanelor este închinăciune idoloască. Aceasta poruncă a intristat nespuse de mult pe creștinii. Sfântul Ioan Damascinul și German, patriarhul Constantinopolului au încercat în tot chipul să înduplece pe nelegiuții împărat, ca să-și schimbe acest gând. Împăratul însă n'a voit să se lasă înduplecat. A dat poruncă nouă, să se strice toate icoanele. Pe urma acestei porunci o ceată de oameni de-ai împăratului au cutreierat toate orașele și satele împărăției, nimicind icoanele bisericilor, spre marea durere sufletească a creștinilor adevărați.

Constantin Copronim, urmașul lui Leon, a fost un dușman și mai înverșunat al sfințelor icoane. El și-a câștigat partea lui câțiva episcopi, cari au ținut un sinod la Constantinopol. De frica împăratului, acești episcopi au lăpădat și ei cinstirea icoanelor.

Patriarhii drept-credincioși din Alexandria, Antiochia și Ierusalim, împreună cu patriarhul dela Roma, au declarat, că hotărârile acestui sinod fără de lege nu au nici un preț și nu sunt obligatoare pentru creștinii adevărați.

Atunci Copronim, mândindu-se cumplit, a început a prigoni pe apărătorii sfințelor icoane. Uneori, îi cosea în sacul plin cu pietri și astfel îi țara pe străde, sau, îi arunca în mare.

Tot astfel au făcut și urmașii acestuia, până când, în sfârșit, pe tronul împărăției s'a urcat împărăteasa Irina, o femeie cucernică și temătoare de Dumnezeu. Aceasta doria din tot sufletul să statornicească pacea în biserica lui Hristos. Deaceia, a chemat pe episcopii creștini din toată lumea la sinod în Nicea. Acest sinod s'a deschis în anul 787, fiind de față o mulțime de episcopi din răsărit și câțiva delegați ai episcopilor din apus.

Episcopii adunați la sinod au ceretat sfințele scripturi și cărțile sfinților părinți, dovădind, că este mare deosebire între închinăciunea idoloască și cinstirea sfințelor icoane. Păgânii își făceau chipuri clopite, despre cari credeau că sunt Dumnezeu și că au putere dumnezeiască. Acestor chipuri ei se închinau ca lui Dumnezeu și le aduceau jertfe. Creștinii însă, cred într'un singur Dumnezeu, care este nevăzută, necuprins și atotputernic. După porunca sfintei scripturi, ei singur lui Dumnezeu se închină și singur pe el îl preamărează, pe Dumnezeu cel în trei persoane.

In toate cărțile vechi bisericești se spune, că închinăciunea se cuvine Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cu toate acestea creștinii cinstesc și sfințele icoane, precum și crucea făcătoare de viață. Dar este mare deosebire între cinstire și închinăciune. Prin cinstirea icoanelor noi nu vrem, ca acestora să le dăm putere dumnezeiască, ci numai, să ne aducem aminte de lucrurile mari și minunate, pe cari Dumnezeu le-a făcut pentru noi și pentru a noastră măntuire.

Noi cinstim adeseori chipurile părinților, fraților, rudeniilor, și prietenilor noștri. Se întâmplă uneori, că acestea le chiar sărutăm. Oare cinstea aceasta, o dăm noi chiar chipurilor? Nu, frați creștini!

Chipurile sunt lucruri neînsuflețite, sunt hârtie, ori lemn, ori marmură. Nu de dragul hârtiei, lemnului ori marmorei le cinstim, ci de dragul acelor, pe cari chipurile îi înfățișează. Tot astfel, și sfințele icoane, noi le cinstim de dragul lui Dumnezeu.

Uneori, sfințele icoane înfățișează pe Domnul nostru Iisus Hristos și diferite întâmplări din viața lui pământească. Noi le cinstim, aducându-ne aminte de acela care pentru noi și pentru a noastră măntuire s'a coborât din cer. Sărutând sfințele icoane, noi ne închinăm a celui, despre care știm că șade de-a dreapta Tatălui, dar, iarăși va să vină cu mare, ca să judece pe toți oamenii după faptele lor.

Alte icoane înfățișează pe Prea curata Fecioară Maria, despre care știm, că Maica a lui Dumnezeu fiind, se roagă Fiului său pentru noi. Însăși, sunt icoane, cari înfățișează pe sfinți, despre cari știm că sunt prietenii lui Dumnezeu, rugându-se și ei pentru noi și pentru a noastră măntuire.

Pe sfinți noi îi cinstim pentru Dumnezeu, care s'a preamărit întru dânșii, tot astfel și icoanele lor.

În acest chip, cu multe dovezi din sfințele Scripturi, episcopii creștini din toată lumea au statornicit adevărata credință despre cinstirea sfințelor icoane. Creștinii s'au bucurat nespuse de mult, văzând că iarăși s'a sălășluit pacea și buna înțelegere. Iar drept semn al acestei bune înțelegeri s'a rânduit, ca în Duminea cea dintâi a sfântului post în sfințele biserici să se facă pomenirea celui de-al șaptelea sinod ecumenic.

Avem astăzi așadar, o sărbătoare a biruinței adevărului asupra neadevrului, a luminei asupra întunecivului, o sărbătoare a întăririi în credința cea adevărată. Sunt și în ziua de astăzi oameni, cari hulesc dreapta noastră credință tocmai pentru cinstirea sfințelor icoane. Acești oameni își zic pocăiți, rădăcirea cărora am arătat-o mai de multe ori. Indemnăți de diavolul, ei cerăcă să sfășie biserica lui Hristos, ca și dușmanii sfințelor icoane din vremea lui Leon Isaurul.

Cunoaștem însă fraților făgăduința Domnului nostru Iisus Hristos, că biserica sa nu va fi biruită de porțile iadului.

Adevărul a biruit întotdeauna, și va birui și față de acești răciți ai zilelor noastre. Deaceia și Sfântul Apostol Pavel ne îndeamnă să ne ferim de ei. Da, fraților, să nu ne lășăm amăgiți de mincinoasele lor învățături, ci să mărturisim pe Iisus Hristos, ca și Natanal din sfânta Evanghelie de astăzi. Pe Iisus îl mărturisim, rămânând credincioși bisericii sale.

Să rugăm așadar pe Dumnezeu, ca să întărească în sufletele noastre credința cea adevărată. Rămânând statornici în dreapta credință, ne vom face vrednici să vedem pe Fiul lui Dumnezeu venind întru mărire sa, și să stăm de-a dreapta măririi sale în vecinica lui împărăție.

Septimiu Popa

Sfaturi pentru agricultori

Luna Februarie e cea din urmă lună de repaos pentru agricultori; însă totodată dă prilejul cel mai nimerit ca bunul agricultor să se îngrijească mai serios de meseria ce îi procură fericirea.

Deci ceiaze n'a putut pregăti în lunile trecute, în luna aceasta trebuie să facă neapărat.

- 1) Dacă timpul permite și dacă pământul e desghetat și svântat poate face arături timpurii pentru grâu de primăvară, ovăz, orz, etc.
- 2) A gunoi, săpa (ara) locul pentru zarzavaturi.
- 3) A curăți pomii de omizi, de crengile uscate și de prisos, perindu-i de licheni, ungându-i tăieturile și vărându-i contra ouălor de insecte depuse prin crăpăturile coajei.
- 4) A culege crenguțe de altoid din soiurile bune de pomi pe care vrea să-i înmulțească.
- 5) A face comandă de semințe de zarzavat și de unele piесе ce lipsesc de la mașinile de sămănat, etc.
- 6) A curăți și selecționa sămânța ca să fie cât mai bună.
- 7) A da mai mult îngrijire viteilor de muncă mărindu-le porția de boabe și nutreț.
- 8) Ași mai căra restul de gunoi la câmp.
- 9) A prepara răsadnițele calde pentru trifandale sau pentru răsaduri timpurii.

Ce știi ca să poți răspunde?

1. Cum pot auzi unele persoane surde, prin dinți?
2. Din ce se fac plăcile de gramfon?
3. De ce se strâng bășicuțe pe pereții unui pahar cu apă care se află în o oală caldă?
4. Ce mănâncă peștii din mare?
5. De ce naftalina pusă între haine dispore cu înțetul?
6. De ce apropierea de un dinam strică bunul mers al unui ceasornic?
7. De ce cască oamenii?
8. De ce caști dacă vezi pe unul căscând?
9. Surzenia e datorită câteodată numai unei închideri a canalului care conduce vibrațiile la sacul cu lichid și de aci prin nerv la creier. În acest caz vibrațiunile sunetului pot fi transmise prin dinți și vasele capului până la sacul cu lichid.
10. Din o substanță numită rășină artificială, care se scoate din distilația cărbunelui.
11. Apa conține dizolvat în ea, aer, întocmai cum se dizolvă și sare sau zahărul în apă.
12. Când apa stă mai mult timp în pahar, o parte din acest aer, merge spre marginea apei și formează pe sticlă înăuntru, bășicuțele de aer ce le vedem stând pe pereții paharului.

1. Surzenia e datorită câteodată numai unei închideri a canalului care conduce vibrațiile la sacul cu lichid și de aci prin nerv la creier. În acest caz vibrațiunile sunetului pot fi transmise prin dinți și vasele capului până la sacul cu lichid.

(Tradus din englezește) de Comandor Buchholtzer

Răvaș dela medic

Scarlatina

Daunăzi, am avut tristul prilej să văd într'un sat alăturat, în casa unui gospodar român, trei copii frumoși, zăcănd de Scarlatina. Primarului și jandarmul mi-au spus că mai sunt încă în acel sat atari bolnavi, ba ceva mai mult, satele vecinate sunt mai bătute de boli. Cum socot ca scarlatina, o una din bolile cele mai primejdioase, cum e vremea ei acă, m'am hotărât a va scrie despre ea.

Scarlatina sau coriul cu gălci, cum îi zice mulțimea, e o boală limpică (molipsitoare) a cărei sămăntă (microb), învățați cu toată străduințele, nu au putut-o afla.

E o boala de care zac mai ales copiii. Boala se ia dela copil la copil repede, tocmai când nu te gândești, când ei se simte mai bine, cere de mâncare și încă multă că-i foame, și când doar o părădămie de jupuitură a pielii, niște țărțețe te fac să te mai fereci. Ei, tocmai așa e mai primejdios, jupuiturile, țărțețele acelea, duc boala mai departe. E bine să cunoașteți, dacă nu cu deamăntul semnele de căpetenie ale boalei.

Boala începe cu fierbințeala, dureri în gât și gălci. Bolnavul suflă greu, nu după mlație vreme, după ce a clocot în trup-i sămăntă de boala, îi apare coriul, spușeala pe piele.

Păcat strigător la cer faceți că ascundeți bolnavul și nu-l arătați doftorului (medicului). La vre-o trei zile, se jupoaie, în timpul acesta coriul a trecut și părinții și cei din jur-i cred că-i vindecat. Amară înșelăciune!

Părinții dau de mâncare acrituri, pâine mai ales și copilul se umflă și nu arareori dă ortu popii. Scarlatina e o boala grea, lovește inima și rinichii de lasă, dacă scapă respectivelu cu viață, urme adânci cari totdeauna îi amenință sănătatea și zilele.

„Bine, bine, domnule medic, — ne spun lucruri bune, dar mai cu folos spune-ne cum să ne apărăm de molime”, mă întrebă mai dăunăzi un sătean tânăr desghetat.

Lămuriri și sfaturi asupra păstrării legumelor

IV. Conopida (carfiolul). — Să alegem căpățini de conopida tari, albe și neovite, curățindu-se de cotoare lungi și unele foi ce ar fi crescut printre ramurile căpăținei. Se spală bine de mai multe ori în apă rece după care apoi să pun în un cazan cu apă clocotită lăsând să dea puțin în undă, pe urmă să scurg înșurându-se pe o masă curată de lemn pentru a să răci și svânta destul de bine. După aceasta să așeze pe o sită atât cât poate încăpea pe fundul sitei trecându-se ușor prin un fum de puciosă, pentru a nu-și pierde culoarea.

Astfel pregătita se ia și să așeze în borcane de sticlă, se umple cu apă fiartă răcită și puțin sărată, astupând borcanele cu hârtie pergament și legând cu sforă cât se poate de bine. Așezăm apoi borcanele în un cazan anume pregătit, supunând pae la fundul și împrejurul lor, unplem restul gol din cazan cu apă rece după care îl așezăm pe mașina de fier sau la un foc domol.

Când observăm că în borcane încep a se ridica niște bășicuțe avem dovadă destul de bună că operația este gata, se la cazanul de foc se lasă a se răci bine după care apoi se scot, se șterg frumos și se pun la camera de păstrare.

Vom avea grijă ca în timpul fierului borcanele să fie acoperite cu o cărpă udă pentru a ține umezeala hârtiei pergament spre a nu crăpa.

Apoi că acesta e și gândul meu, deaceia mă grăbesc să vă scriu pe scurt și luminat ca să puteți ține minte, sfaturile de apărarea sănătății voastre.

1. Oricăde ori auziți sau știți că într-o casă zace un copil bolnav de gălci, să bănuți o boală primejdioasă, nu intrați în casa aceia. A nu intra de boală la Primărie, pe preot, pe învățator, jandarm, agent sanitar sau un medic. Pe cine găsiți întâi. E o datorie a voastră de om și bun creștin.

2. Când e molimă în sat, nu lăsați copiii pe uliți și maidane. Îmbrăcați-i bine, învățați-i să-și spele bine mâinile, întrebați-i în fiecare zi dacă nu-i doare gâtul, dați-le lămăe să suga.

Acu ce faceți, dacă totuși boala s'a incubat în casa voastră?

1. Ținți copiii în casă, la căldură.

2. Dați-i numai lapte și ceauri calde.

Nimic altevea.

3. Nu lăsați vecinii să vă intre în casă, ca să nu ducă molima mai departe.

4. Să nu vă împingă necurat să vă dați copilul pe mâinile babelor fireoase ale sateilor că vi-l duce desigur la groapă.

Lăsați bazaconile deoparte, nu vă gândiți decât la viața copilului vostru, trup și suflet din voi și alergați la doftor (medic).

Nu mai medicul se pricepe să îngrijească de astfel de bolnavi! Nu vă temeți de spitale!

Dacă românul nostru, ar asculta sfaturile celor cari jumătate din viață și-o pierd învățând despre boli și lecuria lor, n'ar mai fi atâtea morminte, țara n'ar fi fără sprijin. Lacrimii nu s'ar mai vărsa, bătrânețele părinților nu ar mai fi un șir nemărginit de chinuri.

Noi suntem pătrunși în sufletul și mintea noastră că glasul nostru de iubitori de oameni și sfătuitori nu se va pierde în pustiu. Să vedem!

Dr. Apostol

Soroca în trecut și prezent

III. Antahto, sunt moldovenii, cari după însăși povestea lui Zascuc, ofiter de stat major rus, aflată în voluminoasa lucrare „Statistica Rusii”, scrisă sub direcțiunea generalului Obrucoff, sunt elementul preponderent, trei pătrimi din totalul populației. Muscali se găsesc în satele Novopocrova și Poiana Lunzii.

După 1872 numărul lor a crescut, țarul Alexandru I a dat voe ca să vie în Basarabia toți vagabonzii, 48 de mi se nu aveau locuințe și familiile în mijlocul Rusiei. Acest lucru îl adevărate generalul Teodorov, fostul guvernator al Basarabiei timp de 20 de ani.

Vagabonzii sunt parte robi fugiți dela stăpâni, parte schismatici. Baștinșcov, în lucrarea sa „Basarabia” din 1892 arată că s'a ridicat din Basarabia 1074 dezertori ruși.

În Soroca au emigrat din Podolia pela 1855—57 emigrați poloni, aparținând gilahtei sărace.

Ei îmbrășară profesiunea mănoasă de arendași de moși.

Despre armeni în Soroca nu se pomenește. Armenii gregoriani au venit în Basarabia emigrând din Moldova, unde au apărut și s'au așezat sub domnia lui Alexandru-cel-Bun, care a dat acestor emigranți îngăduiala de a se așeza numai în ținuturile Hotinului și Orheiului. Când Basarabia a trecut spre Rusia, se aflau stabilite aci aproximativ 400 de familii armenie.

Din Soroca, ca și din toate județele, aproape de Nistru, în secolul XVIII au emigrat mulți români din toate straturile societății, în sudul Rusiei, înscriindu-se în regimentele de Cazaci. Cred că e interesant să dau date, spre a lămurii pe cei cari se mira cum a putut să se crezeze peste Nistru o republică moldovenească. La 1753 vedem formându-se pe malurile râului Bug, un sold de Cazaci, numiți Bugșkie Cazaci, cari au întemeiat acolo niște sate pe lângă râulețul Lagul, Tasiic, Verhinsca, Comisarovka și chiar Donatcani și Samontcani, ce se revărsă în Dnipru, la hotarele general-măntului Ecaterinoslav. Acești cazaci în majoritatea lor s'au recrutat dintre românii din Basarabia, de către un Vasile Lupu numit și Zverov.

În satul Cantacuzovca de pe Bug, scrie Zamfir Arbore în cartea sa Basarabia în sec. XIX, de unde s'au luat o bună parte din materialul sistematizat, am auzit un cântec vechiu rutean, cântat de ruteni și în care se învederează înscrierea acestor români printre cazaci, lată o strofă din acest cântec istoric:

Iak priști doros vse volosinai Vse volosinai, la vsi horosi. V kazaki vopi zaprisalisea. Z nami pobratalsiea.

adică: Cum a venit valahii Tuți frumosii S'au înscris în Cazaci. S'au înfrățit cu noi.

Acest polcovnic Lupu a adus de dincolo de Nistru și a stabilit pe Bug în anii 1753—1765, peste 1800 oameni punându-i sub comanda lui Adabas, scrie marele monografist Costomarov în istoria sa despre cazaci. Românii aceștia au format apoi 28 rote (companii) de cazaci, trăind în niște sate-cetăți, cari la 1783 numărau 1500 curți, 15 biserici cu o populațiune de 2000 familii, din care 500 capi de familie serveau ca adevărați cazaci.

Pela 1791 și la 1803 alți români trecură Nistrul și se așeză în stepela delă Ocof. Din acești români s'au format dincolo de Nistru următoarele sate situate dealungul Nistrului: Oridopol, Maiaki, Dubasani noi, Tiraspol, Slobozia Hanului, Ananiev, Bobrinetul, Balta; în toate aceste sate și țargușoare, românii s'au amestecat cu rutenii, dar limba dominantă la țară e cea moldovenească.

La 1792, după încheierea tratatului dela Iași, împărăteasa Ecaterina a dat un ucuz cu data de 27 Ianuarie, în care s'a scris: Boerii moldoveni, care de bună voe și cu mare osârdie s'au făcut supuși ruși, merită a primi ca dar pământ și moșie (capitulul V Bibl. Academiei).

După acest ucuz imperial, 26 boeri au căpătat moși în județele Tiraspol și Ananiev, din guvernământul Kerson, dincolo de Nistru, întinderea acestor moși a fost de 360 mi desetine și în curgere de 9 ani de zile, boerii aceștia au adus de așezat pe pământul dăruit mi de românii din Basarabia, formând din acești emigranți 20 de sate.

Tot cam pe această vreme alți români dela nordul Basarabiei s'au ridicat de au trecut Nistrul și s'au așezat prin stopele Osiacovului, golete de țărâni; ei au ales locuri de seșite între limanul Telegul și râul Bug, unde trăiesc și acum descendenții acestor emigranți, formând satele românești, Tașina, Berezina, Boldana, Cantacuzovka, etc. Acest sat din urmă a fost înființat de către boerii Ion și Nicolae Cantacuzino, veniți acolo pela 1790 (mai multe documente privitoare la acești boeri se află acum în mâinile proprietarilor satului Iastrebinovca a d-lor Martynovsky. Aceste sate au fost vizitate de marele nostru învățat T. T. Burada, care le-a descris într'un articol publicat în Convorbiri Literare).

C. Stoika.

Ne pândește un mare pericol

Sunt boli cari duc neamurile la peire sigură, dacă nu se iau măsurile ca să fie oprite la vreme. Printre cele mai grave amintim tuberculoza, sifilisul și alcoolismul. Fiecare din ele prezintă o mare gravitate, iar toate la un loc lucrează mai repede, mai sigur la distrugerea omeniilor.

Și totuși este o deosebire oarecare între acestea; tuberculoza și sifilisul omoară corpul în care au pătruns mai repede și de multe ori dispore și boala odată cu dispariția corpului, în care se incubase. Sifilisul, dacă nu este îngrăbit la vreme, produce la femele bolnave avorturi (lăpădături) în cât ajunge însăși boala de multe ori să nu se mai nască ființe nenorocite care s'o mostenească.

Nu tot așa se petrec lucrurile cu alcoolismul, căci despre el vrem să vorbim. Această plagă a omenirii roade încet dar sigur neamurile între care s'a incubat. Alcoolicul trăește mult, dă naștere la copii bolnăvi și aceștia la alte generații, încât numai după mai multe generații urmașii unui alcoolic rămân sterili (sterpi) și aci li-se stinge neamul.

În tot timpul pe care îl au de trăit acești copii nenorocii ai bețivilor, trebuie să îndure toate bolile și toate mizeriile pe care le cunoaște un om în această viață.

Am spus că alcoolismul distruge mai sigur omenirea, și putem lua exemple despre aceasta din trecutul neamurilor bătrâne, care au apus. Evreii, grecii și romanii au bătut mult, mai ales vin, care se producea în cantitate mare și a căru recolta o îngriju cu multă atenție. Toată lumea își amintește că strămoșii noștri, romanii, trăiau în cele mai mari urgi, consumând cantități enorme de băuturi, în veacul când au început să decadă și la peirea lor cu siguranță că alcoolismul a avut și el însemnat rol.

Pe noi, românii, această chestiune ne interesează într-o mare măsură, pentru că suntem un popor care consumăm foarte mult alcool. În toate împrejurările vieții, țara noastră bea: la nașterea unui copil bea de veselie, bea la botezul lui, la casatorie și bea și la moarte, să fie de sufletul mortului. Bea românul și la bucurie și la durere și această băutură mult îi ruinează trupul.

Ție-mai mare mila să vezi oameni voinici ca stejarul, oameni cumiți și cu suflet bun, ajunși în spitalele de nebuni din cauza alcoolului.

Bătrânii noștri ocoleau cărciuma și numai cei răi erau clienții ei, dar azi nu mai este nici o rușine pentru nimeni să bea, fie bărbat, fie femeie, în aceste localuri. Aci își cheletuie toată agoniseala cumpărând otravă. Am văzut oameni cu sturne, ajunși la sapă de lemn de pe urma băuturii, am văzut țărance vânzându-și salba de galbeni și venițele din casă cărciumarului. Am văzut lucrători cari, primindu-și salariul Sămbătă seara, n'au mai eșit din cărciumă până luni dimineața, când nu mai aveau nici un ban din ceace câștigaseră într-o săptămână. Și toate aceste bogății unde ajung. Două treimi din cărciumile de azi, după cum ne spune oficialitatea, sunt în mâinile străinilor de neamul nostru. Bani duși de românii la cărciumă sunt duși peste hotarele țării și iată cum săracim din zi în zi mai mult. Acești cărciumari străini au tot interesul să atragă lume mai multă la cărciumă, prin tot felul de otrăvuri în băuturi, ca să-i amețească mai repede pe consumatori și li ruinează punga și sănătatea.

Dr. I. Glavan

Asistente al Facult. de Med. din Cluj

Parlamentul țării

Sediința Camerii Deputaților dela 1 Februarie. D-l ministru N. Săveanu a depus proiectul de lege votat de Senat, privitor la reorganizarea București. Se știe că orașul București va fi împărțit în patru sectoare, având fiecare în parte câte o primărie.

D-l Iuliu Maniu, președintele partidului național a dat citire unei declarații în numele partidelor naționale și țărănesti, care s'au constituit în un bloc în fața alegerilor comunale.

D-l I. Groșoreanu, comunică ministrului de domenii unele abuzuri făptuite de unii agronomi din Ardeal.

D-l N. N. Săveanu, ministru, depune proiectul pentru modificarea legii și regulamentului societății „Crucea Roșie”.

D-l I. Mirto, țărănest, vorbește în jurul alegerilor comunale, de asemenea și d. D. R. Ioanțescu, național; le răspunde d. Al. Constantinescu, ministru.

În sesiunea de 2 Februarie, d. D. R. Ioanțescu, interpelează în chestiune scumpirii hârtiei și despre trulul hârtii, care sugrumă cultura. Se încinge o vie discuție între d-sa și d. Const. Brătianu, care apără fabricile de hârtie.

D-l Dr. I. Costinecu, raportor, dă citire raportului comisiei administrative privitor la proiectul de organizare administrativă a orașului București.

Înaintea de a se deschide sesiunea dela Senat din ziua de 3 Februarie, senatorii din majoritate, au fost convocați la o consfătuire în legătură cu alegerea noului președinte al Senatului.

dintâi i-s'a propus președenția. D-sa recomandă pentru înalta demnitate pe d. C. Nicolaescu. D-l Toni Ilescu a adăugat că guvernul și majoritatea sunt de acord în ceace privește numirea d-lui Nicolaescu, ca președinte.

D-l I. Brătianu, prim-ministru, după ce a rostit cuvinte de laudă pentru dispărutul Pherekidă, s'a asociat la propunerea d-lor C. Dimitriu și Toni Ilescu.

Sediința Senatului a fost deschisă la ora 4. S'a procedat la alegerea noului președinte. A fost ales d. C. Nicolaescu, cu unanimitate de 105 voturi. D-l Nicolaescu, prin o cuvântare mulțumește Senatului pentru marea cinste și încredere ce i-s'a arătat.

În sesiunea dela 3 Februarie în Camera Deputaților, d. Ed. Mirto, țărănest, întreabă dacă profesorii universitari, profesorii de curs secundar, institutorii și învățătorii au dreptul să candideze la alegerile pentru consiliile comunale și județene.

D-l ministru N. D. Chirculescu, a răspuns că dreptul de a candida al profesorilor universitari și de licee, este clar, însă în ce privește pe institutorii și învățătorii va convoca o consfătuire iar răspunsul va fi dat la timp.

La sesiunea dela 4 Februarie a Senatului, d. ministru Lapedatu a depus proiectul de lege votat de Cameră, pentru prelungirea datoriilor comerciale și civile, contractate în valută forte.

Apoi s'a votat proiectul de lege pentru instituirea soc. „Crucea Roșie”, cu însușire de „persoană juridică de drept public”. În sesiunea camerei dela 4 Febr., s'a discutat și criticat de opoziție numai în jurul alegerilor comunale.

VIAȚA DIN ARDEAL

Din Brașov (Ardeal)

Căminul Comunal „Dr. C. Anghelescu” din Galați

Orașul Galați, prin pozițiunea sa geografică și prin însemnătatea comerțului ce se desfășoară aici, este cercetat de foarte mulți străini, prieteni și neprieteni; este deci o poartă prin care străinii pot privi în țara noastră și pentru acest motiv cărmătorii noștri trebuie să aibă deosebită grijă să fie înzestrat cu tot felul de locașuri moderne de cultură, ca: școli, internate, biblioteci, teatre, ș. a.; pentru că știut este, poporul cu cât este mai cult, cu atât el este mai conștient de mărirea sa în stat și își cunoaște mai precis drepturile și obligațiile ce le are. Este deci necesar creșterea acestor așezăminte de cultură, pentru că străinii ce ne vizitează să vadă că pe lângă bogăția economică ce avem, posedăm și bogăția sufletească, care este podoba cea mai de capetenie a omului.

În Galați, pe lângă multe școli care sunt în ființă, sunt multe lipșiri încă, ce mai trebuie de împlinit. Lipsa mai ales un Cămin școlar, unde să poată fi întreținuți copiii sătenilor cari se disting la învățătură și cari din cauza lipsei sunt nevoiți să rămână în umbră necunoscuți de nimeni; talente îngroapate de vii, din pricina că părinții lor nu au poate nici cele trebuiri pentru hrană, dară-nite să le mai plătească gazele prin oraș, care acum sunt așa de costisitoare. Un asemenea gol s'a umplut în parte în orașul nostru, căci datorită

lat al culturai — ce actualmente lipsește cu desăvârșire — acest palat se va ridica în centrul orașului și după devizele întocmite reșe că, va costa circa 10 milioane lei; d-l primar a terminat cuvântarea aducând laude bine meritate membrilor din consiliul comunal, cum și d-lui Popescu arhitectul comunei care i-au dat tot concursul pentru înfăptuirea acestor lucrări.

D-l ministru Dr. C. Anghelescu, și-a arătat via sa mulțămire pentru înfăptuirea acestor însemnate așezăminte „și este o minune — a spus d-l ministru — că în așa scurt timp — 3-4 luni — și cu așa mijloace restrânse, s'a ridicat așa impozante clădiri”. A mulțămim între-gului cons. comunal pentru munca depusă de înfăptuirea acestor opere; a mulțămim deasemenea corpului profesoral, spunând că după vizitele ce le-a făcut pe la școli, a rămas pe deplin mulțumit de felul cum lumina-torii neamului își fac datoria și — a spus d-l ministru — „să lucrăm cu toții la ridicarea culturală a țării noastre, căci acolo este vitalitatea neamului nostru, pentru că să nu fim iobagi străinilor!”.

Ținem să adăugăm că activitatea d-lui Ștefan H. Ștefan — primarul orașului Galați — nu se mărginește numai aci; este bine că să aducem la cunoștința opiniei publice din întreaga țară, opera editată între-prinsă de d-sa și dorim să găsească cât mai mulți imitatori, căci de pu-

CĂMINUL COMUNAL „DR. C. ANGHELESCU” DIN GALAȚI

ta inițiativa d-lui avocat Ștefan H. Ștefan bunul român și actual primar al orașului Galați, a luat ființă Căminul Cultural, care este o clădire spațioasă cu care se poate fi gălățeni și a cărei inaugurare a avut loc Duminică 6 Decembrie.

La această frumoasă operă umanitară și culturală, a fost poștit să ia parte și d. Dr. C. Anghelescu ministru școlilor.

D-sa sosit în Galați și cu această ocazie a mers de a vizita toate școlile din oraș, interesându-se în mod amănunțit de modul de funcționare, precum și de nevoile fiecărei școli în parte, promițând prețioșul d-sale concurs, acolo unde va fi nevoie. După vizita făcută școlilor d. ministru s'a oprit la Căminul Comunal pentru a lua parte la solemnitatea inaugurării; aci a fost întâmpinat de toate autoritățile locale, cum și de întregul corp profesoral și de numeroși cetățeni, urcând de a lua parte la această frumoasă serbare.

Serviciul religios a fost oficiat de parintele Stoica, proteoșul județului și după sfârșirea tradițională a locașului, d-l Ștefan H. Ștefan, primarul orașului, a luat cuvântul și printr-o frumoasă expunere a arătat că la venirea sa în fruntea Consiliului Comunal al acestui oraș, s'a gândit că nicieri banul cetățeanului nu poate fi mai cu folos întrebuințat de cât ridicând clădiri pentru folosul public și mai ales clădiri școlare; a văzut nevoia ridicării unui Cămin unde să poată fi adăpostiți fiii de săteni lipsiți de mijloace bănești, dornici a urma în școlile superioare.

A luat deci pe seama comunei construcția acestui locaș cum și întreținerii lui, botezându-l „Căminul Comunal Dr. C. Anghelescu”, drept omagiu ce i se aduce d-lui ministru al Instrucțiunii, pentru munca sa depusă în serviciul culturai neamului românesc. Construcția acestui Cămin s'a început la 15 Iunie 1925 și s'a terminat la 1 Noembrie acelaș an, cheltuiindu-se în total circa 3 jum. milioane lei, în care sumă intră și costul mobilierului.

Clădirea se compune din subsol, parter și etaj; subsolul este destinat magazierilor și spălătoriei; parterul cuprinde un frumos vestibul, 2 mari săli de meditație, sala de mâncare, bucătăria, camere pentru intentent etc., iar la etaj sunt 4 mari dormitoare bine aerisite prevăzute cu câte 25 paturi, spălatoarele camere pentru pedagogi, garderobe, etc.

D-l primar a arătat de asemenea că gimnaziul din partea din vale a orașului, nu avea un local propriu; tot cu cheltuiala comunei, a ridicat și pentru aceasta o frumoasă clădire, care poate rivaliza cu cele mai moderne așezăminte similare, fiind înzestrat — pe lângă sălile de clasă — cu sală de laborator, sală de gimnastică, amfiteatru, cancelarii, etc., fiind construit în așa fel că se poate clădi și etaj dacă se va simți nevoie; construcția acestei clădiri a început la 10 August a. c. și s'a terminat la 20 Noembrie acelaș an, cheltuiindu-se circa 3 milioane de lei inclusiv mobilierului. De asemenea d-sa a arătat că în programul de lucru pentru primăvara anului viitor, este și ridicarea unui mareș pa-

Sfânta Duminică

Intr'o zi de vară, o femeie, care de! să nu greșim, nu din lene ci din cauză că avusese prea mult de lucru, a rămas să pună pâinea în cuptor Duminică dimineața.

Sătenii cred că Duminică nu e bine ca să faci nici mâncare, să nu aduci nici apă, căci lucru de Duminică e blestemat de Dumnezeu.

Și cum spusei, femeia aceasta a pus pâinea în cuptor Duminică de dimineață; dar când era gata ca să închida ușa cuptorului, intră pe ușă o babă gărbovită care o întrebă:

- Ce faci aici?
- Am pus pâinea în cuptor.
- Păi, azi ce?
- Duminică.
- Nu știi că Duminică nu-i bine ca să faci nimic? Lucrul tău de azi va fi blestemat.
- Și baba pieri ca prin minune.

Femeia, după ce s'a desmeticit din spaima care o cuprinsese auzind vorbele bătrânii, a deschis ușa cuptorului și a găsit toată pâinea făcută serum.

Bătrâna aceea fusese sfânta Duminică.

Dela întâmplarea aceasta, sătenile noastre nu pun mâna pe nici un lucru Duminică, de-ar ști c'ar muri și de foame.

D. Diaconescu-Dăești

Din Brașov (Ardeal)

O conferință frumoasă, a ținut la noi în sala liceului „Andrei Șaguna”, d. prof. univ. Ștefanescu-Goaagă, având ca subiect: „Psihologia femeii”. D-sa ne-a spus ce este feminismul, care privit din punct de vedere teoretic, cere să aibă aceleași drepturi ca bărbatul, pe motivul că are aceiași conformație sufletească ca el. Prin aceasta — cred ele — că ar fi idealul femeii bărbat.

Aceste aprecieri, spune d. profesor. le-a luat după autorea germană Gina Lambrozio, care a scris cartea: „Sufletul femeii”.

Dar femeia se deosebește de bărbat ca structura sufletească; ea nu se poate clasa din punct de vedere intelectual cu nici un bărbat; bărbatul în genere sunt mai înalți ca femeile; firea femeii e mai emotivă decât a bărbatilor. Femeia cu bărbatul sunt egali în inteligență dar au deosebiri de directive și calități. Femeia are o directivă lute, adică ia repede o decizie și nu o atrage decât ce este concret și individual. Nu are ideal. Ea pune preț pe ce vede, pe când bărbatul judecă, se pune în ipoteză, urmărește lucruri ideale, având un punct de plecare și urme după care se poate controla dacă premiza e justă sau falsă.

Femeia are și calități mai bune ca ale bărbatului. O femeie e în stare să vorbească și în același timp să înțeleagă ce vorbește douăzeci în jurul ei. Judecă prin intuiție, cu ajutorul căreia se transpune în altă ființă; de aceea o femeie cunoaște caracterul unui om la prima vedere. Pentru aceasta d. Ștefanescu-Goaagă zice că femeia are 100 de simțuri.

Femeia se consultă mult sufletește; adică stă de vorbă cu sine și de aceea are mai mult simț practic.

Se zice că femeia e religioasă, dar fără inițiativă, căci din 600 secte religioase, câte există azi, numai 7 au fost înființate de femei.

Femeile sunt mult mai emotive — mai calde — ca bărbatii. Deaceia vezi la procese de crime mai multe femei ca bărbatii, fiind dornice de emoțiuni. Orice neaz, orice durere femeia o revarsă în afară prin vorbe, nu se consumă ca bărbatii.

Femeia iubeste, pricepe mai repede și mai mult ca bărbatii. E mai devotată, miloasă, suportă cu ușurință nevoile vieții.

În politică, femeia nu e bună. În politică e abstractul ce nu e iubit de femei. Se cere hotărâre și afară de acestea ar fi multe secte din cauza vederilor ei ce se schimbă des. Ar fi bună căci pricepe omul, înțelege nevoile, are simțul practic, calități ce ar completa pe ale bărbatului, dar însoțite de moralitate și cinste.

Aptitudini: femeia e vanitoasă, dorește să fie mai presus decât altele cel puțin cu un pic. Acestea lipsește la bărbat, deci nu au aceiași structură sufletească. Femeia poate îndeplini în directiva ei funcțiuni cu

mai mult succes ca bărbatul. Ele sunt chemate să ne completeze lipșurile intelectuale.

Partea socială: în fața nevoilor sociale, încheie d. profesor, să ne prezentăm uniți fiecare cu aptitudinile și însușirile lui, fără a cere posturi ce nu sunt de puterea noastră.

D-l profesor a fost viu aplaudat și felicitat.

I. Popescu-Costești

Din Merceurea-Ciuc

Cu mare bucurie constatăm că de și ne aflăm într'un centru minoritar, totuși curentul cultural românesc devine și aici din ce în ce mai puternic, mulțumită singurei societăți culturale românești, despărțământul Astrei din localitate de sub conducerea d-lui V. Dragu, președinte tribunalei local, președinte care desfășoară activitatea culturală cu orice prilej.

Astfel în ziua de 31 Ianuarie, a a avut loc în sala festivă a școlii medice de fete, o sezoătoare sub auspiciile Astrei, sezoătoare care a fost deschisă printr-o conferință, ținută de d-na prim-procuror A. Pașnicu, tratând despre arhitectura bisericii muntene și moldovene, urmând apoi un bogat program cu cântece și declamații. S'a jucat și piesa „Păcat pentru păcat” de către d-soarele inv. Otilia Vlad, Maricica Vasiliu, d-soara Comșa, precum și d. Pavlov, cărora le aducem mulțumirile noastre.

A luat parte un numeros public atât românesc cât și minoritar.

C. Ghiață

Din Șantăul-mare (Bihor)

În ziua de 24 Ianuarie, s'a ținut conferința cercului cultural al învățătorilor „Episcopia”. După ce s'a luat parte la biserica, s'a ținut sezoantina.

D-l Sala Alexandru președinte, a ținut o cuvântare frumoasă, despre însemnătatea zilei. Elevii școlii primare din localitate, au recitat poezii, cântări și danțuri naționale. Apoi d-l Sana Ioan inv. a predat metodic o lecție din Istorie: Nașterea poporului român.

Locuitorii com., căci majoritatea sunt minoritari, au fost uimiți de rezultatul găsit în școala de stat. A-bia acum își dau seama, ce lumină împrăștie școlile de stat din zona culturală.

Petru Filip

Din Ginta-Rohani (Bihor)

În ziua de 17 Ianuarie a avut loc, cu un fast deosebit, sfârșirea localului de școală din sătenorul românesc, Rohani. Odată cu aceasta învățătorii aparținătorii cercului cultural Ginta și-au ținut o sezoantina.

După slujba din biserică, unde preotul a predicat: „Iisus în casa lui Zachei” atât învățătorii cât și întreaga populația au mers la școală unde s'a făcut slujba pentru sfârșirea localului de școală.

Cu această ocazie s'au rostit cuvântări din partea sf. sale preot Te-

odor Iova, precum și din partea președ. cerc. cultural.

După masa, înaintea unui numeros public s'a desfășurat un program ales, alcătuit din: cântece, recitări și dialoguri instructive, reproducere de elevii școlii. Au vorbit d-nii Ion Bădălată inv. despre: „Ce-am fost și de suntem” și Teodor Iova preot, despre „Alcoolismul și relele lui”.

Serbarea a luat sfârșit prin cuvintele de mulțumire ale președintelui cercului cultural la adresa sătenilor, sfătuiindu-i ca și mai departe să nu se depărteze de acest bun tovarăș al omului care e cartea. Pentru a prinde și mai bine gustul cititului, li-se recomandă — unora cari se arătasera dornici — de a se abona la unele foi folositoare cum ar fi „Cultura Poporului”.

C. Roscăneanu.

Din Rudăria (Banat)

În comuna noastră, cu deosebire însuflețire s'a sărbătorit ziua de 24 Ianuarie, Unirea Principatelor.

La serbarea aceasta au contribuit foarte mult cei 3 inv. ce-i avem, în frunte cu harnicul director al școlii d-l Olimpiu Radulă. Serbarea s'a ținut după amiază. Deschiderea s'a început cu o Rugăciune, spusă de o elevă de sub conducerea d-lui inv. Vasile G. Nemiș, apoi d. O. Radulă a ținut o frumoasă vorbire despre însemnătatea acestei zile. A cântat corul școlii de sub conducerea d-lui inv. Alex. C. Dinu.

După aceasta au urmat declamații de către elevii școlii și încă o vorbire ținută de d. inv. Alex. C. Dinu. A luat parte o mulțime de oameni.

Comuna întreagă a rămas pe deplin mulțumită de această mare și însemnată zi, îndeosebi de munca depusă de d-nii învățători.

Rugăm pe bunii D-zeu să ne țină în pace și sănătate pe acești apostoli ai lumii.

Să trăiască la mulți ani. Și să ia pildă și alte comune.

Dela Nera

Din Grigorești (Turda)

În ziua de 30 Ianuarie a avut loc în școala din această comună, sezoătoarea culturală dată de cercul cultural studențesc „Valea Arieșului” din Cluj.

A luat parte popor mult din comună și din comuna Gura-Arieșului și d-nii studenți. A vorbit despre Datorile către țară d. student Oniga an. III-lea drept iar despre Onigabateria alcoolismului și păstrarea sănătății d. Cornel Toșea dela facultatea de medicină și însemnătatea acestor sezoatori d. Deac dela drept. S'au recitat poezii patriotice și s'au cântat coruri frumoase.

Toate acestea au mișcat foarte mult poporul care a rămas pe deplin mulțumit și dorind a avea cât mai des aceste ocazii plăcute.

Mulțumim din inimă d-lor studenți binevoitori.

I. V. Tarălungă

VIAȚA DIN MOLDOVA

— Redacție și la Iași —

Din Iași

Prețurindeni și de toți este cunoscută truda Ateneului din Tătărași, care caută ca prin acțiunea ce desfășoară să fie veșnic trează conștiința românească a tot ce este național și creștinesc. Așa și anul acesta, pentru cea de a 5-a oară, la sărbătorile Crăciunului, a organizat diferite serbări cu caracter de cinstitie și reviviere a frumosașlor noastre datini strămoșești.

Pentru încurajarea acelor cari umblă cu colinde, stea, plugușor și alte datini obișnuite la aceste sărbători, Ateneul Tătărași, ca și în alți ani, a organizat și anul acesta o serbare a „Premierei datinilor de Crăciun”, pentru care printr'un apel adresat bunilor români, s'a putut strângi un fond de 50 mii de lei, la care au subscris 600 persoane, dintre care numeroși frați și instituții culturale din Bucovina, Basarabia și Ardeal, printre care I. P. S. S. Mitropolitul Bălan al Sibului; soc. „Astra” ș. a.

Din acest fond de 50 mii de lei, s'au oprit 20 mii de lei; cu care Ateneul va edita o broșură în care se vor cuprinde toate datinile (cuvinte și muzică) obișnuite la Sărbătorile Crăciunului; iar restul de 30 mii de lei a fost distribuit sub forma de premii, la cele peste 100 de echipe, care s'au prezentat în fața juriului apreciator.

A fost o serbare pentru întreg orașul Iași, în acea zi când mulțimea echipelor de stelari, roiau pe străzi, îndreptându-se spre Ateneul Tătărași.

Și pentru a da ca pildă tuturor bunilor români, frumusețea și dușia scumpulor noastre datini de Crăciun, Ateneul Tătărași a organizat anul acesta două serbări a datinilor de Crăciun, în orașul Botoșani, la Teatrul „M. Eminescu” și alte două la Teatrul Național din Iași.

La toate aceste serbări s'au fost pline de lumea doritoare să vadă adevăratele obiceiuri strămoșești. Căci Ateneul a căutat să nu redeie decât ceace s'a găsit ca fiind mai originare și mai curat românești. Au trecut prin fața publicului totfelul de datine, obișnuite la Crăciun; cântece de colindă și stea, cântate de corul „G. Muzicescu” de sub conducerea harnicului său dirijor V. Popovici. Măg-Crăciun, într-o feerie, pierdut în noiri,

în timp ce la căsuțele din fața copiilor se stele căntau colinda, iar de sus fulgi cădeau agale. Au urmat apoi Irozi, Capra, Căluțul, Păpușile, Sorcova, Sămănațul și în sfârșit un frumos plug rostit măiestrit de d. I. Porfir, artist al Teatrului Național din Iași.

Plugușorul Ateneului

Membrii Ateneului grupajii în jurul d-lui C. N. Irim, președintele și sufletul acestei instituțiuni de cultură, știu ca prin fața lor să dea pildă tuturor de însemnătatea și frumusețea datinilor noastre strămoșești, pentru aceia în fiecare an, în seara de Sf. Vasile, merg în urma unui plug cu patru boi pentru a ura pe frunțașii orașului Iași.

Anul acesta au urat pe d. Al. Slătineanu directorul Universității, d. Toma, primarul orașului și d. general Zădie, comandantul corp. 4 Armată.

Impresionantă a fost primirea dela comandamentul armatei, unde d. general Zădie, înconjurat de întreg corpul ofiteresc din garnizoană a primit pe membrii Ateneului. Acolo d. Irim, a arătat rostul acțiunii desfășurate la asemenea zile, făcând elogii celor înfăptuite, arătând mulțumirea tuturor, căci sub raportul acesta se observă o redoptare a conștiinței naționale. Satisfacerea celor din jurul Ateneului este o atât mare, cu cât anul acesta mai mult ca oricând s'a observat o mare însuflețire în întreg orașul.

Prețurindeni și îndeosebi în Tătărași, roiau în toate părțile echipe de colindători, stelari, irozi, ș. a.

Remarcăm inițiativa d-lui colonel Ionescu, prefectul Poliției, care a luat dispoziția, ca orice echipă să nu capete autorizația de a umbla în timpul sărbătorilor, decât după ce au trecut pela Ateneu.

În general datinile noastre sunt corupte, amestecuri de Irozi cu Nun-tă țărănească sau hauidici, în unele se observă o influență a purimului evreesc (măști). Toată acțiunea întreprinsă de Ateneu are ca scop curățirea acestor influențe străine. Și dacă se vor mai asocia și alte societăți imitând pilda Ateneului Tătărași de sigur că nu va fi prea departe timpul când în cele mai departe unghiuri ale țării, vor răsună la sărbătorile Crăciunului adevăratele și înduioșătoare noastre datini strămoșești și creștinești.

— Se știe că orchestra simfonică „Gh. Enescu” este afiliată de un an de zile secțiunii artistice a Ateneului Tătărași, de sub președenția d-lui A. Ciolan. Această orheștră, anul trecut, a dat 6 concerte simfonice, cu sprijinul bunului român, care este d. Al. Lapedatu, ministrul artelor. Cu același prețios sprijin orchestra organizează și pentru anul acesta o serie de 10 concerte.

Primul va avea loc la începutul lunii Februarie, și vor continua din două în două săptămâni.

Numerul orchestranților este de 60. Concertele vor fi conduse de către mult apreciatul maestru A. Ciolan, atât de iubit de către publicul ieșean. Concert maestrul fiind d. M. Barbu. Toată seria de concerte va avea loc în sala Teatrului Național din Iași.

Horea Coghăncescu

Din Băluțeni (Botoșani)

Se știe, că adesea bucuriile price-nuese rău omului, ca și întristările, provocând chiar moartea, la unele cazuri.

Femeia Ecaterina D. Dughilă, din satul Băiceni, în etate de 46 ani, a fost găsită moartă în casă. Ea își avea un fiu, care nu de mult se liberase din armată și la care ținea foarte mult; iar de dragostea ce o avea pentru acesta, deseori se ducea la Cernuți, unde fiul său își făcea serviciul militar. Numita femeie deseori se pronunța — mai cu seamă după eliberarea din armată a feciorului ei — pentru căsătoria acestuia, fiind cu nerăbdare de-a vedea nunta. Nu ajunsese însă ziua fericită, ci numai o înțelegere făcută a băia-tului ei, înțelegere de căsătorie cu o fată din Curtești.

În prețuia morții, a făcut un chef, cu o bucurie nemărginită; iar în timpul somnului a adormit în somnul de veci.

Serviciul religios al înmormântării a fost oficiat de însuși proteoșul județului pâr. Alex. I. Simionescu, ajutat de doi preoți. N. G. Bălan

Este imposibil să nu știți D-voastră, că ciorapi și mănuși mai ieftin numai la firma

SIPOS
Calea Reg. Ferdinand No. 8. se pot cumpăra.

Știrile Săptămânii

Iubite cititor, în interesul dezvoltării presei române cinstite, susțineți „Cultura Poporului”. Nu e greu dacă fiecare mai aduceți încă un abonat nou la foaie. Prin felul acesta se sprijina real foaie și se va putea aduce tot mai multe îndu-nătățiri la ea. Văți încredințat destul de însemnătatea ei prin urmare nu rămâne decât ca concursul dumneavoastră să-l vedem în fapte.

În consiliul de miniștri ținut dăundă s'a hotărât că preoții și învățătorii nu pot fi aleși în consiliile comunale, deoarece s'a stabilit că ei sunt membrii de drept în consiliile comunale la sate.

REGINA MARIA, anunță ziarele americane, a scris un text pentru o mare operă cinematografică, care va fi filmată de o casă de filme din Holwood (America).

DIN inițiativa Cehoslovaciei, se va convoca în curând, o conferință a statelor vecine, spre a se studia chestiunea desființării pașapoartelor și a vizelor.

LA Port Said (Egipt), a început din viață d-ra Fany Seculici, cunoscută în literatură cu numele de Bucura Dumbrăvă. Era autoarea romanelor „Haiducul” și „Pandurul”. Defuncta era fiica lui Seculici, fostul director al societății „Dacia-România” și prietenă cu defunctul Rege Carol și fosta Regina Elisabeta (Carmen-Sylva).

RECTIFICARE. — În articolul „Amintiri și actualități” (No. 144 din 18 Ianuarie, a. c.) semnat A. B. din nebagare de seamă s'a scris că corul românesc din Praga a fost organizat și condus de d. Dr. V. Ciobanu, ceea ce nu corespunde adevărului. Acest cor a fost organizat și condus de către preotul Laurențiu Cureau, de prezent secretar consistorial în Cluj. Pentru restabilirea adevărului aducem cuvenita rectificare.

DUPĂ o statistică publicată de curând, vechiul Regat a pierdut în partea întâia a războiului, adică din 1916—1917, pe următorii eroi: 4 generali, 20 coloneli, 45 locotenenti, 100 maiori, 223 căpitani, 333 locotenenti, 991 sublocotenenti.

ÎN comuna Brănești (Dâmbovița), s'a constituit un comitet de gospodine, care prin cotizații lunare, serbări și prin vinderea multor obiecte, ce se lucrează de membre, să sporească fondul pentru ridicarea unui monument, în cinstirea erolor căzuți pe câmpul de onoare pentru întregirea neamului.

REGELE Boris al Bulgariei și sora sa, prinsea Eudoxia, au început o luptă serioasă împotriva dansurilor moderne. Ei sunt ajutați în această misiune și de reprezentanții bisericii bulgare. La curtea din Sofia, se va juca valsul și danțuri naționale bulgare.

FOSTUL ministru sârb din Londra, Mijalovic, de 83 de ani, s'a căsătorit acum de curând cu o englezoaică de 41 ani. El a fost pe vremuri prietenul intim al Regelui Milan și al Regelui Alexandru. După asasinarea acestuia, a demisionat din postul său și a rămas în Londra, unde și-a făcut un nume în lumea literaturii.

ALBISY
Bredoria
Clinică de păpăni
Articole de lux, tricouri, haine, haine de mână și depozit de ciorapi.
CLUJ, Calea Victoriei 10

LA Sănmărgăhita, lângă Dej, a murit, în ziua de 23 Ianuarie, Dănilă Ilarie Mănăstirceanu, fost judecător și profesor, în vârstă de 82 ani, care și-a lăsat prin testament averea sa de mai bine de o jumătate milion lei asociațiunei „Astra” din Sibiu.

DUPĂ o statistică apărută de curând în Statele Unite sunt instalate 16 milioane de aparate telefonice care funcționează în chip ideal pe când în toată Europa aparate funcționează decât 16 milioane aparate. Cele mai multe din telefoanele americane se găsesc la New York, Chicago, Sanfrancisco și Boston.

ÎN o pădure din apropierea Chișinăului un pădurar a găsit o pungă de piele plină cu monede de aur și argint. În pungă se mai afla și un pergament slavonesc, din care s'a putut deduce că punga a fost ascunsă în pământ pela stărușul veacului al 17-lea.

LOCUTORUL Dionisie Țanțar, din Tg.-Mureș, făcuse rămășag cu un prieten al său că poate bea dintr'odată un litru și jumătate țuică. Țanțar intră adevăr a băut cantitatea de țuică dar după un ceas de chinuri grele a început din viață. Acestea sunt urmările beției.

S'A aprobat deschiderea unui al 4-lea târg anual de vite și mărfuri în com. Șinca-veche (Făgăraș), care se va ține în zilele de 29 și 3

VIATA DIN BASARABIA

Redacție și la Chișinău

Știri economice și comerciale

Basarabia fiind o provincie cu totul agricolă, are câștiga foarte mult...

Metoda cea mai lesnicioasă pentru a asigura Basarabiei mari beneficii, în caz de ar avea o recoltă bogată...

Una din ramurile industriale, care folosește populația este cea a fabricării tuturor soiurilor de piei pentru încălțăminte...

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei...

La Chișinău a avut loc o ședință importantă a Camerii de comerț și industrie basarabeane...

Vinând vorba de greua situație financiară în care se găsește în prezent Camera de Comerț din Chișinău...

A fost aleasă apoi o comisiune compusă din d-nii Gh. Pântea, I. Bercovici și E. Grodbruch...

Camera a luat apoi dispoziția de a cere primăriei să fie micșorate taxele locale pentru contractele de închiriere...

Teodor Căleşiu, Dumitru Bileca, Pericle Mustăca, Gheorghe D. Cipu, Soir M. Culețu, Costa Bileca, Atanase, H. Culețu, Temistocle Ghiță, Vasile At. Ghiță, Teghu D. Teja, Hristu D. Teja, Lambru D. Babu, Păduș D. Babu, Hristu Bileca, Gheorghe Babu, Lambru Dosta, Coasta Sp. Manganău, Hristu V. Chiacu, Nașiu Slatina, Dumitru Cipu, Nicolae Ghiță, Cendra Babu, Gheorghe Mizu și Vanghele N. Span.

VIATA DIN DOBROGEOA

Din Caraomur (Durostor)

În comuna noastră, în ziua de 20 Ianuarie a avut loc întrunirea românilor macedoneni în scop de a se înființa o filială a soc. „Fărșerotul”, a cărei centrală e la New York...

Inițiativa acestei întruniri a fost luată de comitetul filialei București prin delegatul ei d. Leon Șimiu.

Au luat parte peste 100 de români macedoneni în frunte cu d-nii Toma Vanghele, Dionisie Culețu, Nicolae Bileca și D-tru Nastu.

La un cuvântul d. Leon Șimiu, limurind scopul societății „Fărșerotul”, care este acela de a ajuta bisericile și școlile din Macedonia, precum și pe orfani...

Membrii vechi ai acestei societăți sunt (dintre cei prezenți) Toma Vanghele, Costa Morova, Costa Culețu, Dionisie Culețu, Dumitru Nastu, Mihail Dima, Mărgărit Dima, Atanase Dima, Spiru Dima, Costa Dima, Petre Căușă, Gheorghe Becle, Mihail Bațu, Atanase Bațu, Haralambie Bațu, Apostol Bațu, Coasta Span, Atanase Culețu, Nicolae Bileca, Aristide Cutina și Pandele Dima.

După d. Șimiu a vorbit d. Toma Vanghele, despre activitatea societății „Fărșerotul”, îndemnând pe cei prezenți să se înscrie ca membri noi ai acestei societăți.

la alegerea unei comisii care va avea să întocmească regulamentul interior al Camerii, după care se dăruia a fost ridicată.

C. U.

Din Bălți

Alături de celelalte instituții școlare din localitate ce merită a fi menționate, un loc de frunte ocupă și Școala Normală de învățători. Până sub constituția conducere a harnicului director al ei, d. Cazacu, școala a făcut progrese din punct de vedere al instruirii și educației, îndrumând pe o cale sănătoasă copiii satelor cu care este populată.

Pe lângă celelalte mijloace de educație a școlărilor, viitorilor învățători, Școala Normală, a introdus în programul său un fel de matematică săptămânală, la care se dau producții școlare ce sunt organizate de însuși școlarii, servind astfel la dezvoltarea inițiativei proprii și activității de sine stătătoare la elevi.

Societatea culturală „A. D. Xenopol”, c. f. r. Iași, invitată fiind de comitetul grupului Bălți, a dat la teatru gării o frumoasă sezoană culturală, cu concursul distinșilor membri ai societății.

Festivalul s'a deschis prin „Imnul Regal” cântat de orchestra Casei de cetire, sub conducerea d-lui Barbu, funcționar.

D-l avocat Marinescu din Iași a arătat scopul ce și-a propus casa de cetire „A. D. Xenopol” de a cimenta legăturile dintre funcționarii din Moldova de peste Prut.

D-l prof. Liță de la liceul din Bălți și-a desvolat conferința asupra însemnătății zilei de 24 Ianuarie, după care orchestra Casei de cetire a cântat în aplauze entuziasmante a unei săli arhiplene mai multe cântece.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

De unde acum 2-3 ani în Basarabia o pereche de ghețe ajungea la peste una mie cincisute lei, azi se poate obține ghețe bune negre cu circa 400-500 lei, iar ghețele ce nu sunt de lux și mai efține.

Dări de seamă

Interesantă și de mare folos pentru cărturarilor satelor și orașelor, ca și pentru oricare român dornic să își cunoască limba și lucrarea „Dicționarul etimologic-semantice al limbii române” de d. Alex. Resmeriță, profesor în T-Severin.

Lucrarea, care s'a tipărit la Institutul de editură „Ramuri” din Craiova, are peste una mie pagini și costă 200 lei.

Se înțelege că nu e un dicționar complet — căci o atare lucrare e foarte greu de alcătuit — dar cuprinde un foarte mare număr de cuvinte. Se poate iarși că originea arătată să nu fie absolut la toate cuvintele ce au strict adevărată, întrucât d. Resmeriță a voit ca lucrarea să fie și patriotică. E totuși o operă de mare pret.

În loc de introducere, autorul vorbește în mod interesant despre formarea limbii române. Astfel spune că în limba noastră, ca și în alte limbi, sunt cuvinte cari își au rădăcina în limba sanscrită, ilustrând această afirmațiune prin câteva exemple. Trece apoi la influențele limbii clasice grecești asupra limbii dace spunând că în aceasta de pe urmă se găsec multe cuvinte cu rădăcini din vechea limbă greacă.

Peste limba aceasta — cu elemente daco-grecești — s'au aserbat apoi elementele noi ale limbii latine, ale cărei cuvinte formează trei pătrimi din vocabularul limbii noastre.

Prin cinstea desăvârșită, prin bunăstarea inimii sale și prin o muncă neobosită a ajuns să conducă două ramuri de seamă ale comerțului mucelescian.

În biserica a vorbit d-l maior de rezervă d. Macedonescu-Cămpulung, care a arătat îndesobii însușiile frumoase cetățenești ale celui ce în această viață a fost Ion Vălimăreanu, iar preotul I. Răuțescu-Dragoslavele, N. Ștefănescu și I. Poinăreanu-Nămăești.

În biserica a vorbit d-l maior de rezervă d. Macedonescu-Cămpulung, care a arătat îndesobii însușiile frumoase cetățenești ale celui ce în această viață a fost Ion Vălimăreanu, iar preotul I. Răuțescu-Dragoslavele a arătat bunăstarea inimii sale, cinstea desăvârșită și iubirea pe care o arăta mai ales față de cei nevoiași, pe care-i ajută adeseori. Aceste frumoase însușiri vor păstra pentru multă vreme, în amintirea tuturor celor ce l-au cunoscut, numele scump al regretatului dispărut. Îndeletnicirea sa de căpetenie a fost comerțul. Osebit de aceasta a mai fost consilier județean, membru în consiliul de adică la câtorva bănci din Cămpulung, precum și al Obștii meșterilor dragoslaveni, unde a lucrat 11 ani neîntrerupt.

În capitolul următor, d-sa se ocupă de transformarea sunetelor, de declinare, conjugări, etc. pentruca la pagina 41 să înceapă cu litera A din dicționar.

Dicționarul — după cum arată și subtitlul lucrării — e etimologic, adică se ocupă cu originea vorbelor și cu înțelesul lor adevărat și e și semantic, adică mai arată și diferitele semnificațiuni ale acestor vorbe. La cuvintele tratate, se arată rădăcina, pronunția în românește și la unele și cea diformă din limba slavă.

La urma dicționarului sunt aranjate tot în ordine alfabetică multe numiri geografice din Dacia, spre a căror mai ușor să înțelegem a atașat și o hartă. Partea aceasta e urmată de „Numiri geografice din România” (rauri, regiuni, județe, orașe) pe provinciile și de „Nume de persoane” cărora le face istoricul și le dă și semnificația etimologică. Ca încheiere a lucrării sale, d. Alex. Resmeriță ne povestește greutățile prin cari a răzbit până să vadă rodul muncii sale dat la lumină, arătând și numele acelora cari l'au înțeles și l'au sprijinit.

„Etymologicum Magnum Romaniae”, la care a lucrat Hașdeu, 11 ani, în care lucrare se avea în vedere nu limba literară, ci cea veche și populară, a rămas de-abia început. (S'a oprit la cuvântul „bărbat”).

Dicționarul lui Chiac, apărut în două volume 1870 și 1879 susținea că două cincimi din vocabularul nostru se datorează influenței slave, ceace d. Resmeriță a documentat în lucrarea sa că nu este adevărat.

Dicționarul lui Massim și Laurian, deși e o lucrare monumentală, are 2800 pag. (volumele cari cuprind vorbele de origină latină) și 580 pag. volumul (glossar) care cuprinde neologismele introduse în limba română — a fost o lucrare fără succes din cauza bazelor greșite pe cari ea a fost așezată.

Trecând peste dicționarul Șoineaș, lucrarea d-lui Resmeriță e un dicționar de care se simțea mare nevoie.

Ea umple un gol și, în plus, e și o operă patriotică atât pentru serviciile ce aduce celor ce se ocupă cu scrisul și cu cartea, dar mai ales pentru că statornicește că multe cuvinte ce se socoteau de obășie străine, își au rădăcina tot în cele două limbi clasice cari stau la baza limbii noastre.

C. N. Dărăbescu, Inv.

Viața din Muntenia

Din Valea-Mare (Muscel)

În ziua de Bobotează a încetat subit din viață cel mai de seamă negustor din comuna noastră, Ioan Vălimăreanu, în vârstă fiind numai de 49 ani. Decedatul era frate cu d. Lazăr Vălimăreanu, senator de Muscel.

Neașteptata și prea grabnică moarte a lui Ioan Vălimăreanu, a umplut de tristețe adâncă nu numai pe locuitorii comunei noastre, ci și pe toți locuitorii orașului Cămpulung și ai satelor apropiate. El a lăsat în urmă-i șapte copii, toți în vârstă mai mică de 20 ani, 2 băieți și cinci fete. Dintre aceștia, 4 fete urmează cursurile liceului de fete din Sibiu, un băiat studiază în același oraș, iar altul, în liceul din Deva. Și-a trimis copiii la școlile din Ardeal, pe care îl iubia așa de mult.

Cea mai de seamă îndeletnicire a sa, era comerțul cu var. Avea numeroase cuptoare de fabricat varul, atât în comuna sa natală Valea-Mare, cât și în comunele învecinate, Nămești și Dragoslavele. Cea mai mare parte din locuitorii acestor trei comuni își câștigau hrana de toate zilele, muncind la întreprinderile sale negustorești, uni tăind lemne în păduri, alții transportându-le până la cuptoarele de var și alții scoțând piatra de var din munți și transportând varul la gara din Cămpulung. Pe lângă aceasta mai avea și exploatarea de păduri ceBrad în frumoasa comună de moșeni, Dragoslavele.

Prin cinstea desăvârșită, prin bunăstarea inimii sale și prin o muncă neobosită a ajuns să conducă două ramuri de seamă ale comerțului mucelescian.

În biserica a vorbit d-l maior de rezervă d. Macedonescu-Cămpulung, care a arătat îndesobii însușiile frumoase cetățenești ale celui ce în această viață a fost Ion Vălimăreanu, iar preotul I. Răuțescu-Dragoslavele, N. Ștefănescu și I. Poinăreanu-Nămăești.

În biserica a vorbit d-l maior de rezervă d. Macedonescu-Cămpulung, care a arătat îndesobii însușiile frumoase cetățenești ale celui ce în această viață a fost Ion Vălimăreanu, iar preotul I. Răuțescu-Dragoslavele a arătat bunăstarea inimii sale, cinstea desăvârșită și iubirea pe care o arăta mai ales față de cei nevoiași, pe care-i ajută adeseori. Aceste frumoase însușiri vor păstra pentru multă vreme, în amintirea tuturor celor ce l-au cunoscut, numele scump al regretatului dispărut. Îndeletnicirea sa de căpetenie a fost comerțul. Osebit de aceasta a mai fost consilier județean, membru în consiliul de adică la câtorva bănci din Cămpulung, precum și al Obștii meșterilor dragoslaveni, unde a lucrat 11 ani neîntrerupt.

În biserica a vorbit d-l maior de rezervă d. Macedonescu-Cămpulung, care a arătat îndesobii însușiile frumoase cetățenești ale celui ce în această viață a fost Ion Vălimăreanu, iar preotul I. Răuțescu-Dragoslavele, N. Ștefănescu și I. Poinăreanu-Nămăești.

În biserica a vorbit d-l maior de rezervă d. Macedonescu-Cămpulung, care a arătat îndesobii însușiile frumoase cetățenești ale celui ce în această viață a fost Ion Vălimăreanu, iar preotul I. Răuțescu-Dragoslavele a arătat bunăstarea inimii sale, cinstea desăvârșită și iubirea pe care o arăta mai ales față de cei nevoiași, pe care-i ajută adeseori. Aceste frumoase însușiri vor păstra pentru multă vreme, în amintirea tuturor celor ce l-au cunoscut, numele scump al regretatului dispărut. Îndeletnicirea sa de căpetenie a fost comerțul. Osebit de aceasta a mai fost consilier județean, membru în consiliul de adică la câtorva bănci din Cămpulung, precum și al Obștii meșterilor dragoslaveni, unde a lucrat 11 ani neîntrerupt.

În biserica a vorbit d-l maior de rezervă d. Macedonescu-Cămpulung, care a arătat îndesobii însușiile frumoase cetățenești ale celui ce în această viață a fost Ion Vălimăreanu, iar preotul I. Răuțescu-Dragoslavele, N. Ștefănescu și I. Poinăreanu-Nămăești.

În biserica a vorbit d-l maior de rezervă d. Macedonescu-Cămpulung, care a arătat îndesobii însușiile frumoase cetățenești ale celui ce în această viață a fost Ion Vălimăreanu, iar preotul I. Răuțescu-Dragoslavele a arătat bunăstarea inimii sale, cinstea desăvârșită și iubirea pe care o arăta mai ales față de cei nevoiași, pe care-i ajută adeseori. Aceste frumoase însușiri vor păstra pentru multă vreme, în amintirea tuturor celor ce l-au cunoscut, numele scump al regretatului dispărut. Îndeletnicirea sa de căpetenie a fost comerțul. Osebit de aceasta a mai fost consilier județean, membru în consiliul de adică la câtorva bănci din Cămpulung, precum și al Obștii meșterilor dragoslaveni, unde a lucrat 11 ani neîntrerupt.

În biserica a vorbit d-l maior de rezervă d. Macedonescu-Cămpulung, care a arătat îndesobii însușiile frumoase cetățenești ale celui ce în această viață a fost Ion Vălimăreanu, iar preotul I. Răuțescu-Dragoslavele, N. Ștefănescu și I. Poinăreanu-Nămăești.

În biserica a vorbit d-l maior de rezervă d. Macedonescu-Cămpulung, care a arătat îndesobii însușiile frumoase cetățenești ale celui ce în această viață a fost Ion Vălimăreanu, iar preotul I. Răuțescu-Dragoslavele a arătat bunăstarea inimii sale, cinstea desăvârșită și iubirea pe care o arăta mai ales față de cei nevoiași, pe care-i ajută adeseori. Aceste frumoase însușiri vor păstra pentru multă vreme, în amintirea tuturor celor ce l-au cunoscut, numele scump al regretatului dispărut. Îndeletnicirea sa de căpetenie a fost comerțul. Osebit de aceasta a mai fost consilier județean, membru în consiliul de adică la câtorva bănci din Cămpulung, precum și al Obștii meșterilor dragoslaveni, unde a lucrat 11 ani neîntrerupt.

În biserica a vorbit d-l maior de rezervă d. Macedonescu-Cămpulung, care a arătat îndesobii însușiile frumoase cetățenești ale celui ce în această viață a fost Ion Vălimăreanu, iar preotul I. Răuțescu-Dragoslavele, N. Ștefănescu și I. Poinăreanu-Nămăești.

În biserica a vorbit d-l maior de rezervă d. Macedonescu-Cămpulung, care a arătat îndesobii însușiile frumoase cetățenești ale celui ce în această viață a fost Ion Vălimăreanu, iar preotul I. Răuțescu-Dragoslavele, N. Ștefănescu și I. Poinăreanu-Nămăești.

În biserica a vorbit d-l maior de rezervă d. Macedonescu-Cămpulung, care a arătat îndesobii însușiile frumoase cetățenești ale celui ce în această viață a fost Ion Vălimăreanu, iar preotul I. Răuțescu-Dragoslavele, N. Ștefănescu și I. Poinăreanu-Nămăești.

În biserica a vorbit d-l maior de rezervă d. Macedonescu-Cămpulung, care a arătat îndesobii însușiile frumoase cetățenești ale celui ce în această viață a fost Ion Vălimăreanu, iar preotul I. Răuțescu-Dragoslavele, N. Ștefănescu și I. Poinăreanu-Nămăești.

În biserica a vorbit d-l maior de rezervă d. Macedonescu-Cămpulung, care a arătat îndesobii însușiile frumoase cetățenești ale celui ce în această viață a fost Ion Vălimăreanu, iar preotul I. Răuțescu-Dragoslavele, N. Ștefănescu și I. Poinăreanu-Nămăești.

Banca Economică Ardeleană S. A. Cluj, Strada Regina Maria No. 49.

BILANȚ GENERAL la 31 Decembrie 1925. Active: Casa, Debituri, Impuneri, Conturi curente, Efecte publice, Gaj, Diverse conturi de debitoare, Edificiul central. Pasive: Capital social, Fonduri de rezervă, Fondul ordinar de rezervă, Fonduri pentru dăbioși, Depuneri, Pe libal, În cont curent, Rescont, Dividendă neridicată, Diverse, Beneficiul net.

CONTUL de PROFIT și PIERDERE la 31 Decembrie 1925. Spese: Impozite, Chirie, Interese după cont curent, Interese după depuneri, Resconturi, Salarii și adaosuri etc., Spese de birou, Rezerve pentru dăbioși, Beneficiu. Venite: Interese, Provizii, Interese după cont curent, Interese scutite de impozit.

Cluj, la 31 Decembrie 1925. Direcțiunea: Coloman Borbély m. p. director gen. memb. dir. Béla Benke m. p. m. dir. Gheorghe Pop m. p. m. dir. Ștefan Szász m. p. președ. dir. Iuliu Br. Blomberg m. p. m. dir. Dr. Ludovic Eötvös m. p. m. dir. Dr. Vasile Zombory m. p. m. dir. Cenzorii: Vasile Szalay m. p. cenzor, Iosif Csonka m. p. cenzor